

"Hidayetin neticesi, nefs-i hidayettir. Hidayetin semeresi, ayn-ı hidayettir." Buranın geçtiği yeri açar mısınız?

"Üçüncüsü: 'Hidayetin neticesi, semeresi ve hidayetdeki lezzet ve nimet nedir?' diye sual eden sâile cevaptır. Yani, hidayette saadet-i dâreyn vardır. Hidayetin neticesi, nefs-i hidayettir. Hidayetin semeresi, ayn-ı hidayettir. Zira, hidayet haddizatında büyük bir nimettir ve vicdanî bir lezzettir ve ruhun cennetidir."(1)

Bu iki cümle aynı manaya işaret ediyor. Yani hidayetin neticesi hidayetin kendisidir, hidayetin meyvesi yine hidayetin kendisidir.

Çünkü hidayetin kendisi, bizzat bir saadet bir mutluluktur; dolayısı ile hidayete mazhar olan birisi hidayetten daha büyük bir nimet hayaline kapılmasın. Çünkü hidayetten daha büyük bir nimet yoktur. Yani dünyadaki hiçbir nimet hidayetten büyük, hidayetten değerli, hidayetten kapsayıcı olamaz.

Dolayısı ile dünya hayatında hidayete netice ve meyve olacak bir saadet bulunmuyor. Hidayeti kim bulmuş ise, her hayrı da içinde bulmuş demektir.

(1) bk. [İşarat-ül İ'caz, Bakara Suresi 5. Ayetin Tefsiri.](#)